

κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια / δώδεκα ἦτοιν 12/ ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται πλή
εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσ[ας] / πούλησίᾳς ἀπογράφου καὶ οἱ ἄνωθεν ὀνοματισμένοι
ἀξιόπιστοι μαρτύρουν.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας ὡς ἄνωθε :—

/ — Σταυριανὸς Μιχαλίτζης μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Μανώλης Θεολοήτη μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴ γράφη ἔγραψα ἐγὼ Στα-
μάτης Ταρόδ[ος].

/ —

/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Κήρυκος Ἀργίτης καὶ ἡ συβία μου βεβαιώνομε ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννη Μηλιάτης νοτάριος ἔγραψα.

634

Κουντουβερνία

φ. 335^v

/ Φ 363

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ Ἰουνίου 27/ εἰς τὸ σπίτιν
κάμοῦ τοῦ ὑπογράφο[ν] / τος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ πανευλαβέστατος παπᾶ κὺρ
Ἰάκωβος Ἀναπλιώτης καὶ ὁ κὺρ Μᾶρ / κος Κασκάνη οἱ ὅποιοι πέφτουν εἰσὲ συνί-
βασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ἡγου / ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶς ἔχειν καὶ τοῦ εὐ-
ρίσκεται ἀπὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας του τῆς Ἀ / γίας Ἐγκατερίνας μία καυκάρᾳ εἰς
τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Ἀγαμιτάδων σύνμπλια / τοῦ Λαμπριανοῦ τοῦ Δόλιου καὶ τοῦ
Μανώλη τῆς Ἀμανίτας καὶ Λουκάκη Ὁμηρου καὶ Μανώλη Κανά / για τὴν ὁποία
καυκάρᾳ τὴν ἐδώνει ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τοῦ εἰρημένου κὺρ Μάρκου / ο διὰ μισά-
ρικην παντοτινὴν μὲ τὶς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμούς. Ἦγουν νὰ / εἶναι
κρατημένος ὁ αὐτὸς κὺρ Μᾶρκος ὁ κοπιαστής νὰ φυτέψῃν ἀμπέλι μέσαν / εἰς τὴν
αὐτὴν καυκάρᾳ ὅσον ἔχειν γῆς νὰ γίνεται ἀμπέλι πρεμετάροντας νὰ βρε / θῇν
εἰς διορία χρόνους τρεῖς φυτεμένον ὅσον γίνεται καὶ τὸ ἀποδέλοιπο χωράφιν / ποὺ
θέλει ἀπομείνῃ ἄφτευτον νὰ μπορῇ νὰ τὸ σπέρνῃ καὶ ἐκεῖνο κατὰ τὴν τάξιν / εἰς δὲ
εἰς ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε φυτέψῃν ἀπομείνῃ νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ καταβο / λεύῃν
καὶ νὰ τὸ κἀνῇ στὴν ὥραν τοῦ εἰσὲ πᾶσαν του κάματον καὶ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ καὶ /
μπαίνοντας εἰς τὸν κάματον σὲ ὅ,τιν νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλῃ ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς /

νά τήν ἐμοιράζου·ν εἰς τὴ μέσην τος ἴσια πρὸ[[ς ἴ]]σια χωρὶς κανένα ἴνκανος / καὶ
 τὴν μπάρτην τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ τὴν φέρνη /
 εἰ[[ς]] τὸ σπῖτιν τοῦ νοικοκυροῦ με ἐδικές του ὁξοδες ὁ κοπιαστής καὶ νὰ εἶναι κρα-
 τημέ / νος ὁ κοπιαστής μπαίνοντας τὸ πρᾶμα εἰς τὸν καρπὸν νὰ κἀνη καὶ ληνὸν ὁ
 κο / πιαστής με ἐδικές του ὁξοδες καὶ κἀνοντάς τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς
 προ / μετάρειν νὰ τῷχου πάντα παντοτινὸ παίδγω παιδιῶν τος καὶ νὰ μετεχένου
 πάντα οἱ / κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ εἰρημένου ἀμπελίου ποῦ μέλλει νὰ φυ-
 τέψου εἰ / δὲ στὸ χωράφιν ἄνι μέλη νὰ χωρίσου νὰ μὴν ἔχου νὰ κάμου οἱ κοπια-
 στάδες εἰ δὲ / πάλι εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν ταιριάζουσιν νὰ μποροῦ νὰ τὸ μοιράζου·ν
 νὰ παίρνου / οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ ἓνα οἱ κοπιαστάδες καὶ τὰ ἐξῆς
 τὸ ὅποῖον / πρᾶμα εἶναι κεσίμιν τῆς Ἀγίας Ἐκατερίνας καὶ νὰ δώνη τὸ κεσίμιν
 τὸν ὅ,τι τοῦ ἀγγίζειν / τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ καὶ νὰ τοῦ πηγαίνη καὶ τὸ καλαθιάτι-
 κον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τά / ξιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα
 κοντέντοι·ν καὶ ἀνεπαμένοιν βά / νοντας καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας
 ρεάλια δέκα ἦτοι 10 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ / ζημιουῖται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρα-
 καλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

/ — Ἰάκωβος ἱερεὺς ὁ Ἀναπλιώτης στέργω τὰ ἄνωθε —

/ — Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας —

/ — Γεώργης Μασέλο μαρτυρῶ τᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

635

Δωρεὰ

φ. 336^τ

/ [] ὀνόματι τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686 / ἐν μηνὶ Ἰουλίου 7 /
 Φ 364

/ + Τὴν σήμερον ἐκράκτηκα ἐγὼ ὁ ὑπογράφοντας νοτάριος ἀπὸ τὰ δύο μέρη
 διὰ νὰ γράψω·ν τὴν μπαροῦσαν συνίβασιν καὶ δωρεὰ τοῦ ἐνοῦς μέρους καὶ τοῦ ἄλ-
 λου. Λοιπὸν λέγειν ὁ μισέρ / Πῶλος Γοργογύρης οὕτως πῶς ἔστοντας καὶ νὰ τοῦ
 εὐρίσκεται ἓνα κομμάτι χωράφιν εἰς / τὴν Βαθοκιλιώτισσαν γονικόν του καὶ ἕτερον
 νοματισμένον Μπαμπακιὰ στὶς Κά / μπονες ἐλεύθερα καὶ τὰ δύο ἀκόμη ἔχει καὶ
 ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι στ' Ἀγερσανὶ λεγόμενον τοῦ Πουλημένου τὸ ὅποῖο ἀμπέλι
 τὸ εἶχεν ἀγορὰ ὁ ποτὲ ἀδελφός του μισέρ / Ἰάκωβος Γοργογύρης καὶ τοῦ τῷφησεν,